

ŽIVOTOPIS DAVORINA BUBALOVIĆA

Rođen sam 1959. godine u Osijeku. Osnovnu školu i gimnaziju završio sam u Belom Manastiru. Medicinski fakultet u Zagrebu upisujem 1978. te diplomiram 1983. Nakon završetka studija vraćam se u Baranju te radim kao liječnik opće medicine u Domu zdravlja Beli Manastir. Nakon odsluženja vojnog roka 1985. Imenovan sam voditeljem hitne medicinske pomoći za cijelu Baranju. Tu funkciju obnašam do početka 1989. kada dobijam specijalizaciju iz dermatovenerologije za tada Opću, a danas Kliničku bolnicu Osijek. Specijalizaciju završavam polaganjem specijalističkog ispita 1992. na Klinici za dermatovenerologiju Šalata Zagreb. Povratkom u Osijek radim na odjelu za kožne i spolne bolesti do 2002., kada otvaram privatnu ordinaciju za kožne i spolne bolesti u Osijeku, gdje radim i danas.

Otac sam troje djece. Govorim engleski i služim se njemačkim i mađarskim jezikom. Povratkom u rodnu Baranju ulazim u politiku i šest godina obnašam funkciju gradonačelnika – volontera te šest godina funkciju predsjednika gradskog vijeća Belog Manastira.

Šah igram od svoje osme godine života. Omladinski prvak Slavonije i Baranje postajem u Đakovu 1977. U svom šahovskom vijeku igrao sam za više klubova: ŠK Beli Manastir, tj Zanatlija – prije rata, ŠK Monting i ŠK Novi Zagreb – kao student, ŠK Đakovo i ŠK Belišće – kao prognanik te posljednje tri godine ŠK Vinkovci. Titulu FIDE majstora osvojio sam 1994. godine. Tri godine uoči ratnih zbivanja vodio sam omladinsku školu šaha u Belom Manastiru. Kratkotrajno (godinu dana) bio sam predsjednik nadzornog odbora Hrvatskog šahovskog saveza.

Hobi – sviranje harmonike kao član harmonikaškog kvinteta bm5h, te aktivno bavljenje radioamaterizmom. Posjedujem kod kuće radioamaterski uređaj s osobnim znakom 9A5BD.

Živim s obitelji u Belom Manastiru na adresi A. Cesarca 55.

Moja imovinska kartica dostupna je na internetu.

PROGRAM RADA

Uzevši u obzir trenutno stanje Hrvatskog šahovskog saveza smatram da je prvo neophodna financijska konsolidacija te uspostava međuljudske tolerancije kao preduvijeta normalnog funkcioniranja Saveza. Tek tada ima smisla prezentirati program rada koji će biti, ukoliko budem izabran, učinjen nakon sistematskog rada sa ljudima koji su kompetentni u pojedinim područjima. Smatram da u ovom trenutku ishitrenost programa može biti samo štetna te dodatno usložiti situaciju u kojem se naš Savez nalazi.

Sa poštovanjem Davorin Bubalo